

DANI VAN DOORN

JP & ik

UITGEVERIJ GLB

Vandaag worden mijn vriendin Dolores en ik ingewerkt als vakantiehulp bij Alma's schoonmaakbedrijfje. We beginnen in een super-deluxe bungalow, die werkelijk een droom van moderniteit is. Tijdens het werk trakteert onze bazin ons op verhalen over de bewoner, J.P. de Pool, dat poetst lekker weg. JP is een ongetrouwde *yup* die de rechterhand van de baas is bij een van die moderne bedrijven die met software te maken hebben. Op zich niet bijzonder, er zijn zoveel *yuppen* die in de software-business zitten en beweren dat ze de rechterhand van de baas zijn, maar volgens Alma is JP uitzonderlijk in zijn arrogantie. Het begon al bij hun kennismaking bij hem thuis.

'Ik wil dat het hier tiptop in orde blijft,' zei JP. 'En aangezien ik te veel hersens en te weinig tijd heb om me met schoonmaken bezig te houden, ga ik u daarvoor inhuren. Ik verwacht dat u uw offerte baseert op de €3,37 per uur die in de schoonmaak-cao vermeld staat. Daarnaast wil ik niet dat u in laden of kasten snuffelt of mijn post opent.' Vervolgens had hij haar aangekeken alsof hij wilde zeggen: 'Jouw soort heb ik helemaal door.'

Maar ocherm, dan had hij niet op Alma gerekend. Ze ging rechtop zitten en zei met haar grillige Duitse accent: ‘Ten eerste verhuur ik maizelf niet, maar ik biet mijn diensten an. En ik heb teviel hersenen en te weinig taaid om dat voor miender dan 18 euro 50 pro oer te doen. Ten tweede kan ik kein haus oproimen zonder kasten en laden te ofnen. Ik adviseer u dan ook om perzoonlijke zaken achter sjlot en grendel te houden op dagen dat ik hier arbaidzaam ben.’

Daarna legde ze een contract op tafel en zei: ‘Dit zain main foorwaarden; lezen en daar taai-kenen, alstoeblijft.’

En dat deed JP dan ook, want met haar ijzige houding en Duitse tongval kan Alma behoorlijk intimiderend zijn. Sinds die tijd communiceert JP met haar via botte briefjes:

Alma: vuilnisbak, douche, keuken, wassen, strijken, stofzuigen, JP.

Daarnaast laat hij zijn open vuilniszak in de keuken staan, terwijl hij zijn vuile wasgoed achteloos op de grond gooit. Tiptop, zei hij toch? Alma is de gelukkige die beide zaken mag opruimen. Maar haar briefjes aan hem zijn even bot:

JP:

1: Wasgoed → wasmand.

2: Vuilniszak → container.

Alma.

Meer niet, echt Alma. Ik had JP's gezicht wel eens willen zien. Sterker nog: ik zou hem wel eens helemaal willen zien! Dolores ook.

‘Hoe ziet hij eruit?’

‘JP is groot en roodharig met een kuifje,’ vertelt Alma ons, terwijl ze met krachtige bewegingen de slaapkamerramen wast. ‘Net een grote baby, aigentlich. Hij is te sjwaar voor zijn leeftijd en heeft een bierbauk.’

‘Ugh!’ Dolores en ik kijken elkaar met een vies gezicht aan. We zijn in meer dingen eensgezind: we zijn allebei nieuwsgierig, plagen graag en praten veel. O ja, en we zijn dol op chocolade. Maar qua achtergrond zijn we heel verschillend, want Dolores is van Spaanse afkomst, maar deels in Nederland opgegroeid en hier studierend, en ik ben een Nederlandse die deels in het buitenland is opgegroeid en nu in België studeert.

Terwijl ik het tweepersoonsbed van JP afhaal, vraagt Dolores door. ‘Wat voor kleren draagt hij?’

‘Ach, dat valt wel mit,’ antwoordt Alma. ‘Van

die dure donkere pakken. Of een viel te lage spaaikerbroek waar zain bauk oberheen hangt.'

'Alma!' krijsen Dolores en ik tegelijkertijd. 'Alsjeblieft, wat doe je ons als beelddenkers aan.'

Dolores sluit haar ogen. 'Gauw aan Imro denken, gauw aan Imro denken.' Imro is haar knappe vriendje en het is al jaren dik aan tussen die twee.

Ik grinnik maar wat, want ik heb geen Imro om aan te denken en daarbij word ik altijd erg verlegen van knappe mannen. Samen met Dolores begin ik JP's tweepersoonsbed op te maken met schoon beddengoed.

'Heeft hij een vriendin? Wat voor vrouw valt op een JP?'

Alma schudt van nee en laat dan de spons uit haar hand vallen. *'Donnerwetter! Da ist er,'* roept ze zachtjes uit. *'Da ist der JP!'*

We schieten overeind alsof we op iets verkeerds betrappt zijn.

'Weet hij dat je vandaag met meerdere schoonmaaksters werkt?' Want drie vrouwen tegelijk in je bungalow aantreffen, is misschien wel wat veel voor een JP.

Alma knikt en Dolores en ik komen ook bij het slaapkamerraam staan en kijken neer op

de parkeerplaats van de split level bungalow. Uit een zwarte lage BMW stapt een zeer stevig gebouwde man van achter in de twintig. De knopen van zijn overhemd staan op gespannen voet met zijn knoopsgaten en uit zijn slordig opgerolde mouwen steken twee stevige roodverbrande armen. Als hij zich bukt om zijn jasje en koffertje uit de achterbak te halen, ontbloot zich een vlezig stuk rug. Dolores en ik gillen van afschuw en slaan onze handen voor onze ogen. Maar niet te lang, want we willen niets missen. Met zwaaiende gang loopt JP de treden naar de voordeur op en verdwijnt daarmee uit ons gezichtsveld. Maar zodra de voordeur dicht valt, klinkt zijn stem. ‘Alma, waar ben je? Ik moet je spreken.’

Alma werpt ons een “gedraag je” blik toe en loopt de gang in. Dolores en ik luisteren stil-letjes mee achter de openstaande slaapkamerdeur.

‘Alma, ik moet onmiddellijk een vrouw hebben,’ begint JP.

Dolores smoort een proestlach en ik sla ook mijn hand voor mijn mond.

‘Dat treft, want ik ben ein,’ antwoordt Alma.

Dolores’ ogen glinsteren en ik bijt op mijn hand om stil te kunnen blijven.

‘Nee, nee,’ horen we JP ongeduldig zeggen. ‘Een jonge vrouw, een representatief type. Heb je niet een knappe jonge schoonmaakster die wat bij wil verdienen?’

‘Waarmee?’ vraagt Alma ijsig.

‘Ik geef vanavond een *housewarmingparty* en daar heb ik haar bij nodig. Met het rondbrengen van hapjes en nog wat andere dingen.’

Dolores kijkt me aan. Ik weet dat ze aan het sparen is voor haar huwelijk met Imro en knik haar toe.

‘Dolores?’ vraagt Alma nu ook en mijn Spaanse collega schuift de gang in.

Nu moet je weten dat Dolores een echte zuidelijke schoonheid is. Denk aan lang zwart haar, smachtende donkere ogen en uitgesproken rondingen. JP laat dan ook een waardierend gefluit klinken.

‘Hal-lo! Waar heb je die zolang verstopt, Alma? Zeg, Dolores, wat zou je ervan zeggen om vanavond honderd euro te verdienen?’

Ik hoor mijn collega een kreetje geven. ‘Honderd euro, alleen voor hapjes rondbrengen?’

‘Ja, en intussen laat je hier en daar vallen dat je mijn vriendin bent.’

‘Wáát!’ schreeuwt Dolores nu. ‘Jouw vrien-

din? *Santa Lucia*, ben je gek geworden? Als mijn vriend dat hoort dan vermoordt hij je! Zijn vriendin, *Santa Margareta*, hoe komt die man erop?’ Door de kier van de deur zie ik hoe Dolores haar handen in opperste verontwaardiging opheft tegen Alma. Wat een geweldig schouwspel.

‘Goeiesmorges, wat een theater,’ zegt JP geïrriteerd. ‘Heb je nog een andere werkster, Alma? Beetje knap en niet te dom?’ Omdat ik dol ben op schouwspelen, loop ik ook de hal in.

‘Ha!’ zegt JP. ‘Nog één. Wel niet zo knap, maar vooruit.’

Aangezien ik door iedereen – inclusief mezelf – als heel aantrekkelijk wordt beschouwd, kan ik dit met recht een belediging noemen.

‘Heb jij geen vriend die me een mes in de rug steekt als je hier rondloopt en je voordoet als mijn vriendin?’

‘Nee, meneer.’ Ik ontvang een waarschuwend blik van Alma, want ze kent me als ik braaf doe. Bescheiden voeg ik eraan toe: ‘Maar ik doe het alleen voor honderdvijftig euro...’ Ik ben namelijk ook aan het sparen.

‘Wat! Ben je helemaal betoeterd?’ De verontwaardiging spat uit zijn blauwe ogen.

‘Nee, meneer.’ Ik kijk hem onderdanig, maar onbewogen aan.

JP blaast zijn bolle wangen nog meer op. ‘Pff, vooruit maar. Het is al moeilijk genoeg om in een paar uur een compleet feest in elkaar te draaien.’ Hij loopt vanuit de gang zijn slaapkamer in en pakt enkele kledingstukken uit de kast terwijl hij verder praat. ‘We worden geacht elkaar al een tijdje te kennen. Hoe goed is je geheugen?’

‘Eh... wisselend,’ antwoord ik naar waarheid, want saaie feitjes hebben de neiging om zoek te raken in mijn hoofd.

Hij wuift met zijn hand. ‘Zoveel verwacht ik niet van een schoonmaakster. Ik maak wel een lijst met dingen die je uit je hoofd moet leren. Dat zal toch nog wel lukken?’

Ik duw mijn tong in mijn wang. ‘Ik hoop het... Het is zó lang geleden dat ik iets uit mijn hoofd heb geleerd.’ *Not!*

JP loopt met een zucht de slaapkamer uit en de badkamer binnen.

Dolores valt giechelend tegen me aan en fluistert: ‘O, Tessa! Jij als JP’s vriendin, wat zou ik daar graag bij zijn.’

‘Ja, maar waarom wil hij een vriendin inhuren?’ We kijken allebei naar Alma. Ze zit al dertig jaar in de dienstverlening en volgens mij doe je daar onwijs veel mensenkennis op.

‘Waarschijnlijk wegen zain carrière,’ zegt ze op gedempte toon. ‘Er zain veel bazen die het belangrijk vienden dat hoen werknemers een sjtabiel thuisfront haben. Mar laten we doorarbeiten,’ zucht ze. ‘Ook al ist het hier morgen weder een sjwaainensjtal.’ Daar heeft ze helaas gelijk in, maar JP heeft betaald, dus *es muss gearbeitet werden*.

Even later komt JP de badkamer uit. Hij draagt nu een oranje met geel gestippelde korte broek met bijpassend shirt. Kan het nog fouter?

‘Dinges,’ zegt hij tegen me. ‘Wat is je naam?’

‘Tessa, meneer,’ antwoord ik gedwee, maar deze keer kan ik mijn gezicht bijna niet strak houden.

‘Tessa,’ herhaalt hij voor zichzelf. ‘Tessa, Tessa, Tessa... Kom eens mee.’

Ik knipoog naar Dolores en volg JP naar zijn werkkamer waar hij achter zijn laptop gaat zitten. Omdat hij me geen stoel aanbiedt, laat ik me op de punt van zijn glazen bureau zakken. O ja, voor ik het vergeet: de inrichting van de bungalow is ook supermodern en omgeven door een geur van veel euro’s. Geen credits voor JP, maar voor de verhuurder die het heeft ingericht.

‘Het belangrijkste is dit.’ JP reikt me een vel papier aan, waarop zijn persoonlijke gegevens